

ΞΕΡΕΙΣ ΠΟΙΟΣ ΕΙΜΑΙ ΕΓΩ ΡΕ.....

Εγώ σε ταΐζω, βολεμένοι, λαμόγια, άχρηστοι

Αυτές είναι λίγες από **τις πιο .... light ιαχές** οι οποίες διαχρονικά ακούγονται στις Δ.Ο.Υ. και ανέχονται οι συνάδελφοι εφοριακοί (και γενικότερα οι δημόσιοι υπάλληλοι) απανταχού της επικράτειας.

Το φαινόμενο ήταν σε λεκτικό επίπεδο τις καλές εποχές.

Ύστερα ήρθε η «**διαπίστωση**» **ότι ο δημόσιος τομέας είναι τεράστιος** επομένως οι δημόσιοι υπάλληλοι έπρεπε να συκοφαντηθούν. Τον ρόλο αυτόν τον έφεραν επάξια σε πέρας τα διάφορα ΜΜΕ καθώς και τα κόμματα των τότε Κυβερνήσεων (ΠΑΣΟΚ, ΝΔ).

Οι εργαζόμενοι στον δημόσιο τομέα είναι πολλοί **και κανένας δεν ξέρει πόσοι είναι και πόσο κοστίζουν (απογραφή δημοσίων υπαλλήλων λοιπόν). Απολύσεις μαζικές** (βλέπε κατάργηση ολόκληρων κλάδων στην δημόσια παιδεία και διαθεσιμότητα των εκπαιδευτικών), συρρίκνωση του δημόσιου τομέα υγείας (συγχωνεύσεις και κλείσιμο νοσοκομείων), δημιουργία της Γενικής Γραμματείας Δημοσίων Εσόδων (προάγγελου της ΑΑΔΕ) στο υπουργείο Οικονομικών.

Την μνημονιακή εποχή με την οικονομική κρίση, συλλήβδην οι δημόσιοι υπάλληλοι μπήκαν στο μάτι του κυκλώνα. Όμως πλέον όλες αυτές οι προσπάθειες βρίσκουν την κοινωνία σε απόγνωση και οι λεκτικές επιθέσεις περνούν σε ένα νέο επίπεδο αυτό της χειροδικίας. Στον κλάδο μας κατά τα τελευταία **χρόνια γίναμε μάρτυρες πολλών αν όχι δεκάδων επιθέσεων σε εφοριακούς κατά την διενέργεια της υπηρεσίας τους.**

Η συμβολή της διοίκησης στο κλίμα ασφάλειας των εργαζομένων ήταν το φιλικό χτύπημα στην πλάτη των εφοριακών, πετύχαμε βέβαια την ψήφιση του Ν. 4557/18 ο οποίος προβλέπει την αυστηροποίηση των ποινών για τους δράστες των επιθέσεων και την νομική κάλυψη για τους υπαλλήλους, στην εφαρμογή του όμως ψιλοδυσκολευόμαστε.

Φτάνουμε τέλος στο σήμερα, όπου (η μοίρα εκδικείται) και εμφανίζεται η κρίση του covid-19. Αποδεικνύεται περίτρανα η ανάγκη για δημόσιες δομές οι οποίες προσφέρουν σε όλους αδιακρίτως

και ανεξάρτητα από χρώμα, θρησκεία, κοινωνική τάξη. Η κοινωνία πλέον είναι στα όρια της, μετά από μήνες εγκλεισμού και αντιμέτωπη για μία ακόμη φορά με την οικονομική κρίση αλλά και την πρωτοφανή

κοινωνική καταστολή, οι επιθέσεις κατά δημόσιων λειτουργών εκδηλώνονται πλέον με καθαρά δολοφονικές προθέσεις.

Βρισκόμαστε λοιπόν στην φάση όπου είμαστε έρμαιο της αγελαίας συμπεριφοράς που επιβάλλει η καθεστηκυία τάξη με την συνδρομή των αναξιόπιστων και αμαρτωλών ΜΜΕ.

Χειροκροτάμε τους πυροσβέστες που σβήνουν τις φωτιές και λυπούμαστε για το χαμό μερικών,

Χειροκροτάμε (σε life style παροξυσμό) τους εργαζόμενους στα δημόσια νοσοκομεία,

Συγχαίρουμε τους υπαλλήλους της ΑΑΔΕ γιατί με τις προσπάθειες τους «πιάστηκαν» οι στόχοι των εσόδων,

Συγχαίρουμε τους εκπαιδευτικούς που εν μέσω κρίσης κωρονοϊού και χωρίς την απαραίτητη υποδομή δεν άφησαν τους μαθητές τους στην τύχη τους.

Ταυτόχρονα όμως και εντελώς σχιζοφρενικά όλους τους προαναφερθέντες τους βαφτίζουμε λαμόγια και τους δέρνουμε στις πορείες αν τολμήσουν να ζητήσουν κάτι για την καλύτερευση της ζωής τους και της εργασίας τους. Την στιγμή αυτή η Κρατική και ατομική βία, κοινωνικός αυτοματισμός σε μία κοινωνία που πάσχει γιγαντώνεται.

Μη γελιόμαστε η δολοφονική επίθεση εναντίον των συναδέλφων στην Δ.Ο.Υ. Κοζάνης δεν είναι ένα μεμονωμένο περιστατικό από κάποιον τυχαίο «τρελό», ούτε τα σχόλια του κόσμου στα social media και ο μη σεβασμός στον ανθρώπινο πόνο (με την διαρροή του βίντεο της επίθεσης) δεν είναι μεμονωμένα περιστατικά.

Όλα αποτελούν σύμπτωμα της εποχής.

Οι Κυβερνητικές και διοικητικές ευθύνες μεγάλες.

Οι προειδοποιήσεις και οι ανησυχίες δεν έπιασαν τόπο, τώρα όμως είναι ώρα για δραστικά μέτρα προστασίας των εργαζομένων που βιώνουν το μεροκάματο του φόβου καθημερινά, από αγανακτισμένους, παραβατικούς, τσαμπουκάδες εν γένει, αλλά και από τις συνθήκες εργασίας που διαμορφώνονται στη μετά covid περίοδο.

